

Η Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ, Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝ ΝΕΟΧΩΡΙΩ ΜΕΤΟΧΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Τήν Παρασκευήν, 10^η/23^η Ὀκτωβρίου 2020, ἐπὶ τῇ θρονικῇ ἑορτῇ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων (ν.ή) ἐτελέσθη κατὰ τό ἔθος πανήγυρις εἰς τό Ἱερόν Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Νεοχωρίῳ Βοσπόρου, εἰς τήν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὅποιος ἀπηύθυνε τόν κάτωθι χαιρετισμόν πρὸς τόν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπρόσωπον Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριον καὶ τό ἐκκλησίασμα :

Χαιρετισμός τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατὰ τήν χοροστασίαν ἐν τῷ ἐν Νεοχωρίῳ Βοσπόρου Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπὶ τῇ θρονικῇ ἑορτῇ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας

(23 Ὀκτωβρίου 2020)

Ἐρώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀνθηδῶνος κύριε Νεκτάριε, Ἐπίτροπε τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ Πόλει τοῦ Κωνσταντίνου,

Ἐρώτατοι ἀδελφοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἀρχοντες,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐν χαρᾷ καὶ κατανύξει συνήχθημεν εἰς τό ἱστορικόν τοῦτο Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου, διὰ νά ἐορτάσωμεν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς τήν μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, μιᾶς ἐκ τῶν κορυφαίων μορφῶν τῆς ἀρχεγόνου Ἐκκλησίας, τοῦ γνησίου φορέως καὶ ἐκφραστοῦ τῆς πανιέρου παρακαταθήκης τοῦ Κυρίου, πρώτου Ἱεράρχου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, πάτρωνος καὶ προστάτου αὐτῆς. Ἦλθομεν, μετὰ τῆς τιμίας συνοδείας ἡμῶν εἰς τόν Ἱεροσολυμιτικόν μετοχιακόν ναόν Νεοχωρίου, ἀφιερωμένον καὶ αὐτόν εἰς τόν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τόν Τροπαιοφόρον, ὅπως καὶ οἱ δύο ἄλλοι μετοχιακοί ναοί τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν Χάλκῃ καὶ ἐν Φαναρίῳ, διὰ νά διατρανώσωμεν τόν «σύνδεσμον τῆς ἀγάπης» μεταξύ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖον ἄγει σήμερον τήν θρονικὴν αὐτοῦ ἑορτήν, καὶ διὰ νά ἐκφράσωμεν τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τόν Σεπτόν Προκαθήμενον αὐτοῦ, Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλον.

Τά Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων ἔχουν νά

ἐπιδείξουν μίαν μακράν παράδοσιν συμπορεύσεως, συνεργασίας καί ἀλληλεγγύης, ἡ ὁποία παρήγαγεν εὐχύμους καρπούς διὰ σύνολον τήν Ὁρθοδοξίαν καί διὰ τήν προστασίαν τοῦ καθεστῶτος τῶν Ἁγίων Τόπων. Τά πανάγια προσκυνήματα καί οἱ ἱεροί τόποι, ὅπου ἠκούσθη τό σωτήριον ἄγγελμα τῆς σωτηρίας, ἐσαρκώθη ὁ Θεός Λόγος, ἐκεῖ ὅπου ἐπάτησαν οἱ ἄχραντοι πόδες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤχησαν οἱ λόγοι Αὐτοῦ καί ἐτελέσθησαν τά θαύματα τῆς πίστεως, ἀπεκαλύφθη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Μεταμορφώσει, ἐβίωθη τό Πάθος καί ἡ Ἀνάστασις, αἱ θαυμασταί ἐμφανίσεις, ἡ Ἀνάληψις τοῦ Σωτῆρος καί ἡ πανέορτος Πεντηκοστή, πάντα ταῦτα, καί «ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς», ἅτινα, ὅπως διακηρύσσει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, «ἐάν γράφηται καθ' ἓν, οὐδέ αὐτόν οἶμαι τόν κόσμον χωρῆσαι τά γραφόμενα βιβλία» (Ἰωάν. κα', 25), εἶναι πάντοτε μέσα εἰς τόν νοῦν καί τήν καρδίαν μας. Δεόμεθα ἀδιαλείπτως τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως κρατύνῃ τόν Μακαριώτατον ἀδελφόν κ. Θεόφιλον καί τήν εὐλογημένην Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα εἰς τόν ἀγῶνα προστασίας τῶν πανιέρων μνημείων καί προσκυνημάτων. Ἀναμένομεν τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τό Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία εἶχε προγραμματισθῇ διὰ τήν ἑορτήν τῆς Ἰνδίκτου, 1ην Σεπτεμβρίου 2020, καί ἀνεβλήθη λόγω τῆς σοβούσης πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ Covid – 19. Ἀναμένομεν τόν τιμιώτατον ἀδελφόν διὰ συνάντησιν πρόσωπον πρός πρόσωπον, διὰ νά συλλειτουργήσωμεν καί νά συζητήσωμεν τά θέματα, τά ὁποία ἀπασχολοῦν τήν Ὁρθοδοξίαν καί ἀφοροῦν εἰς τήν ἐνότητά της καί εἰς τήν μαρτυρίαν της εἰς τόν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ στήν προσδοκία τοῦ κόσμου». Εἶναι ὁ «νέος κόσμος καί ὁ νέος παράδεισος». Ζῶσα «ἐν τῷ κόσμῳ», μαρτυρεῖ περί τῆς «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» ἀληθείας, αἴρουσα τόν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, βιοῦσα καί κηρύττουσα τήν κοσμοχαρμόσυνον Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Προαγγέλλει δέ καί εἰκονίζει τήν «κοινήν ἀνάστασιν», τήν «ἀνέσπερον καί ἀδιάδοχον καί ἀτελεύτητον ἡμέραν», ἐν τῇ πορείᾳ πρός τήν αἰωνίαν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τήν «καινήν κτίσιν» (Β', Κορ. ε', 17), ἐνθα «ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγή οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι» (Ἀποκ. κα', 4), ἀλλά θά ὑπάρχῃ χαρά πεπληρωμένη, ἀνεκκλάλητος καί δεδοξασμένη. Εἰς αὐτήν τήν Ἐκκλησίαν, τόν τόπον καί τόν τρόπον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου, ὀφείλομεν τά πάντα, ἐν αὐτῇ διακονοῦμεν τόν Ἰδρυτὴν καί τήν Κεφαλὴν αὐτῆς, τόν Δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ, διακονηθέντες ἐν παντί ὑπὸ τῆς ἀρρήτου θείας φιλανθρωπίας.

Ἰερῶτατε ἀδελφέ ἅγιε Ἀνθηδῶνος,

Ἐπαινοῦμεν τήν καλλίκαρπον διακονίαν καθ' ὅλην τήν ἐκκλησιαστικὴν θητείαν σας ἐνταῦθα, τοὺς πολλοὺς κόπους, τήν ἀκάματον καί ἀποδοτικὴν ἐργασίαν σας διὰ τήν συντήρησιν τῶν Μετοχίων σας, τήν πάντοτε θυσιαστικὴν μαρτυρίαν καί τήν συνετὴν μέριμνάν σας διὰ τά ἐκκλησιαστικά πράγματα. Εὐχαριστοῦντες διὰ τήν εὐγενῆ πρόσκλησιν τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἰς αὐτήν τήν χοροστοσίαν ἐν τῷ βοσπορινῷ τούτῳ Μετοχίῳ, σᾶς εὐχόμεθα ὑγιείαν καί δύναμιν πρός συνέχισιν τῶν καλῶν ἔργων σας. Συγχαίρομεν ἐπίσης πάντας τοὺς στηρίζοντας τό ἱερόν τοῦτο καθίδρυμα μέ ἐπὶ κεφαλῆς τόν σταυροφόρον τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἡμέτερον ἀγαπητόν ὀφφικιάλιον Ἐντιμολ. κ. Παντελεήμονα Βίγκαν.

Μέ αὐτάς τὰς σκέψεις καί ἐν ἑορτίῳ φρονήματι, ἐκφράζομεν τὰς εὐχεταιρίους προσρήσεις τῆς ἡμῶν Μετριότητος πρός τόν Μακαριώτατον ἀδελφόν Προκαθήμενον τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καί πρός πᾶσαν τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ἐπὶ τῇ θρονικῇ ἑορτῇ, δεόμενοι τοῦ πανσθενοῦς, παντεπόπτου καί

πανδῶρου θεοῦ ὅπως, πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, σκέπη καί κρατύνη τήν ἀδελφήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων καί χαρίζεται τῷ εὐλαβεῖ κλήρῳ καί λαῷ αὐτῆς πᾶσαν ἄνωθεν εὐλογίαν.

Χρόνια πολλά εἰς ὅλους σας!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας